

- [Rallykalender](#) ▶
- [Rallynieuws](#)
- [Uitslagen](#) ▶
- [Rallyverslagen](#) ▶
- [Enquêtes](#) ▶
- [KLIP's](#) ▶
- [Rallyhappening](#) ▶
- [NL Kampioenschap](#) ▶

► ROZ Classic 2011

Verslag 48e ROZ Classic, 10 september 2011

- *Belgische youngtimer-deelnemers aan de ROZ beleefden een nostalgische dag vol met herinneringen aan de tijd dat de ROZ gewoon open stond voor equipes met jonge auto's. Dit verslag van een "niet-klassieke equipe" is met name door zijn liefdevolle terugblik op de ROZ van 20 jaar geleden ook op zijn plaats in onze DHRC-website voor klassieke rally-liefhebbers.*

Belgen in de ROZ Classic 2011

Het is allemaal de schuld van Jacques Van Belle en Chris Verschoren. Begin jaren negentig waren ze al constant op zoek naar nieuwe uitdagingen en nieuwe ritten. Zo hadden ze ook een rit gevonden in Nederland: de ROZ (voor hen die de code niet kennen: Ronde Om de Zuiderzee). Dat hun deelname gevolgen zou hebben, stond al na de eerste deelname vast!

Freddy en ik zijn nadien ook mee naar ginder getrokken, en van Jacques en Chris wisten we dat de trajecten bol-pijl en kaartlezen cruciaal waren voor onze teams. Als je er dan ook nog in slaagde om het traject bol-pijl met routebeschrijving goed af te werken, stond niets een podiumplaats nog in de weg. Het resultaat werd namelijk opgemaakt aan de hand van de 5 beste resultaten van de 6 trajecten. Met deze wetenschap in het achterhoofd slaagden Jacques en Chris er zelfs in om de toerklasse te winnen in 1994 om dan over te stappen naar de moeilijkere C-klasse. In 1996 behaalden Freddy en ik nog een tweede plaats in de toerklasse, die Chris en ik het jaar nadien nog verbeterden met een overwinning. Voor ons was dit echter het einde want onze wagens behoren nu eenmaal niet tot de klassiekers en dus was deelname onmogelijk geworden.

Verleden jaar kwam er terug een opening omdat men een aparte klasse voorzag voor Youngtimers. De nieuwe opzet van de rit sprak ons zeer aan. Autosport club Altena zou de ROZ "new look" gaan verkennen met drie teams: Chris Willems - Jacques Van Belle met de Renault Caravelle uit 1960 in de sportklasse-classic, en in de toerklasse-youngtimer An Meeusen - Francois Meeusen met de Ford Fiesta ST van 2007 en ik met Fons van der Zalm in de Lancia Delta Evo 1 van 1991.

In de toerklasse begon de rit met een pijlen en puntenrit waarbij men naar de pijl rijdt via de kortste route en naar het punt via de op één na kortste route. Deze afwisseling vraagt natuurlijk veel aandacht tijdens het uittekenen van de route. Francois had het een beetje moeilijk met het begin van de rit (ook weer kaarten op 1/50.000). Gelukkig was het niet zo ver tot de eerste TWC. Deze TWC of Traject Wissel Controle is een bemande post, waar je een tussenopdracht krijgt (een special) die niet in je routeboek zit. Dit bleek een ingetekende lijn te zijn op schaal 1/25.000 en onmiddellijk zat Francois terug in goeden doen. Elk blad in het routeboek heeft ook een ander systeem. Zo krijg je afwisseling. Wij gingen voort met een blokkaderit, en special 2 dat een pijlenrit was waarbij je de wegen altijd in dezelfde richting moest gebruiken.

De naam van de eerste rustpauze liet niet veel goeds vermoeden. "Erve Kots". Het tegendeel bleek echter waar te zijn, een buffet met ruime keuze voor iedereen (wij waren bij de laatste teams op de baan en toch hadden wij ook nog voldoende keuze).

Tijdstress was niet zo zeer aan de orde als in ritten die we gewoon zijn. Zij werken met TK's die je in een venster mag aandoen zonder bestraft te worden.

Daarna een stuk grensbenadering met schaal 1/31.250 en die staat zelfs niet op de latjes van Altena. Gelukkig had de organisatie een bijhorend latje afgedrukt in het routeboek dat gemakkelijk te verwijderen was omdat het voor een groot stuk al losgesneden was. Bijkomende moeilijkheid was dat men hiervoor een kaart had gebruikt zonder kleur, en daar de naam van steden en dorpen had bij opgezet met een stuk van de Zuiderzee er over gekopieerd. Er stond zelfs een vuurtoren op de kaart waar men een pleintje kon uitrijden en een controle vinden.

De tweede tussenstop was terug op de vertrekplaats, en men kon daar al bekijken hoeveel controles men in de voorbije gedeelten gemist had. Hier kon men ook de inwendige mens terug versterken, want er zou nog een avondgedeelte volgen. Ook hier werden weer de nodige fraaie kaarten onder onze neus geschoven. Ondertussen werd het donker en dus extra opletten om de controles te vinden. Wat dan wel goed meeviel waren de reflectoren naast de weg. Wel, ik kan je vertellen dat je ze op een rechte weg heel ver ziet staan, verder dan je lichten op de weg kunnen schijnen in ieder geval. Na de finish kon je weer een lijst vinden waarop regelmatig het aantal foutcontroles per team werden bijgewerkt al naargelang de deelnemers binnenliepen. Af en toe gebeurde het ook dat de voorbeeldkaart werd aangepast, wanneer de sluitingswagen doorgaf dat een controle niet meer te vinden was, of niet op zijn plaats stond. Chris en Jacques hadden we in het laatste deel onderweg al tegengekomen, en hoewel zij sportklasse reden betekende dit toch dat zij veel tijd aan het ge- of verbruiken waren. Gelukkig slaagden ze er in om juist op het nippertje aan de finish te komen, want dat is wel een tijdcontrole zoals wij die kennen al mag je daar 30 min na je ideale tijd aankomen zonder bestraft te worden.

De uitslag wordt pas later via internet bekend gemaakt maar wij konden aan de hand van de perfecte uitleg al een idee vormen. Chris en Jacques hadden wel kans op een toptien plaats, en de twee teams in de toerklasse gingen voor de top van het klassement. Zondagavond bleek dat Chris en Jacques met 7 foutcontroles 9e werden. An en Francois haalden ondanks de moeizame start een schitterende 3e plaats. Fons en ik wisten een gedeelde overwinning te behalen.

In de ROZ werkt men niet met bekens, maar met medailles. De teams die maximaal 40% meer punten halen dan de winnaar krijgen een gouden medaille opgestuurd. Voor de zilveren moet men tussen 40 en 80% meer strafpunten eindigen, en de teams die maximaal 120% van de punten halen krijgen nog een zilveren medaille. De winnaars in de sportklasse hadden juist te weinig strafpunten om Chris en Jacques nog een bronzen medaille te laten halen. An en Francois slaagden hier wel in, terwijl Fons en ik op onze een gouden medaille binnen haalden.

De ROZ anno 2011. Voor ons was het een rit waarin we ons onmiddellijk thuis konden voelen. Ondanks de kaarten op 1/50.000 (de schaal is voor ons wat ongewoon, de kwaliteit was voortreffelijk) was het van het begin af aan duidelijk hoe de inrichter te werk ging. Je had een goed gevoel, een fantastische streek om in te rijden en overdag schitterend weer om een rit te rijden. Met een beetje ervaring is het mogelijk om hier een fijne rit te rijden met een uitslag die je voldoening geeft. An en Francois zijn hier het bewijs van. De sportklasse is voor specialisten, net zoals we dat met de ATM-Memorial Gilbert Staepelaere inrichten. Bovendien kan je op de ROZ-website de kaarten terugvinden met daarop de ideale route en de controles met een korte uitleg (www.rozclassic.nl). Zijn er dan geen negatieve punten. Toch wel. Het is geen koopje. De controles naast de weg vragen 's nachts toch wel de nodige aandacht omdat ze dan moeilijker zichtbaar zijn.

Mijn agenda is al aangemerkt op zaterdag 3 maart 2012 voor de volgende editie !

Danny Cami - Autosport Club Altena

Lees onze [uitslagenpagina](#) voor de klassementen.
Zie [de website van de ROZ Classic](#) voor meer.